SŁOWO POWITANIA

Ekscelencjo,
Dostojni Księża Prelegenci,
Czcigodni Księża Kustosze Polskich Sanktuariów, na czele z Ojcem Kustoszem tutejszego Sanktuarium Kalwaryjskiego,
Szanowne Siostry, Panie i Panowie, Drodzy Księża, Członkowie Polskiego Towarzystwa Mariologicznego,
Drodzy Studenci,
Siostry i Bracia w Chrystusie Panu.

W tym roku za niecałe 3 tygodnie, 11 października mija 50 lat od rozpoczęcia Soboru Watykańskiego II. Sobór obradował w latach 1962-1965. Jego nauka i postanowienia wywarły olbrzymi wpływ na życie współczesnego Kościoła. W myśl zasady *aggiornamento* – Kościół otworzył się na współczesny świat. Sobór wydał szereg dokumentów zarówno natury biblijno-dogmatycznej, jak i pastoralnej, które dziś stanowią dla nas podstawę w naszym nauczaniu i prowadzeniu duszpasterstwa.

Sobór przypomniał też, że w Kościele, który jest Nowym Ludem Bożym, Mistycznym Ciałem Chrystusa i *Communio* – chrześcijanie wszystkich stanów są wezwani do świętości, dawania świadectwa, budowania wspólnoty. W tej rzeczywistości Kościoła miejsce wyjątkowe zajmuje Najświętsza Maryja Panna, zarówno jako Matka Chrystusa – Głowy Kościoła, jak i wzór do naśladowania dla nas i jako nasz Matka w porządku łaski.

Po raz pierwszy w historii Sobór przedstawił całościowy wykład o Matce Bożej, mówiący o Jej obecności *W tajemnicy Chrystusa i Kościoła,* który stał się VIII rozdziałem *Konstytucji dogmatycznej o Kościele „Lumen gentium".* Osoba Najświętszej Maryi Panny została przywoływana także w innych dokumentach soborowych. Na zakończenie trzeciej sesji Soborowej 21 listopada 1964 r., odpowiadając na apel Sługi Bożego Kardynała Stefana Wyszyńskiego i Biskupów Polskich, papież Paweł VI ogłosił Najświętszą Maryję Pannę Matką Kościoła.

Papież Benedykt XVI, odnosząc się do przypadającej rocznicy otwarcia Soboru, ogłosił nadchodzący rok duszpasterski Rokiem Wiary. W Polsce ten Rok wiary będzie przebiegał pod hasłem: *Być solą ziemi*, czyli pod hasłem dawania świadectwa naszej wierze. Temu zagadnieniu poświęcone było zeszłoroczne sympozjum, z którego materiały zostały wydane jako 15. tom *Biblioteki Mariologicznej* (i są do nabycia, do czego zachęcam).

Tematyce recepcji mariologii Soboru Watykańskiego II, jej stanu aktualnego i dalszych perspektyw był poświęcony 23. Międzynarodowy Kongres Mariologiczny, zorganizowany przez Papieską Międzynarodową Akademię Maryjną, przy współpracy z narodowymi Towarzystwami Mariologicznymi, który odbył się w Rzymie w dniach 4-9 września 2012 r. W Kongresie uczestniczyła liczna grupa polska (ok. 40 osób), zarówno prelegentów, jak i uczestników – zwłaszcza studentów Instytutu Maryjno-Kolbiańskiego „Kolbianum". Punktem kulminacyjnym Kongresu było spotkanie z Ojcem Świętym Benedyktem XVI w Castel Gandolfo, podczas którego papież skierował do mariologów i czcicieli Matki Bożej swoje słowo, do którego powrócę za chwilę w mojej relacji z Kongresu.

W tej soborowej perspektywie pragniemy spojrzeć na rolę Maryi w Kościele także i my, podczas tegorocznego sympozjum Polskiego Towarzystwa Mariologicznego i spotkania Kustoszów Polskich Sanktuariów. Wiemy przecież, jak uczy Sobór, że Najświętsza Maryja Panna odgrywa w życiu wspólnoty wierzących, pielgrzymującej jeszcze do niebieskiej Ojczyzny i narażonej na niebezpieczeństwa, rolę wyjątkową: będąc wzorem do naśladowania, a także Matką duchową, Pośredniczką, Wspomożycielką i Pomocnicą. Szczególnymi miejscami, gdzie ta obecność Maryi jest doświadczana, są sanktuaria, zwłaszcza sanktuaria maryjne. Chcemy więc zastanowić się nad tym, jak jeszcze pełniej i piękniej ukazywać tę rolę Najświętszej Maryi Panny nie tylko w naszym nauczaniu akademickim i w katechezie, ale także w posłudze w sanktuariach i w parafii.

Nasze spotkanie będzie się składało z kilku części. Przede wszystkim będą to trzy sesje wykładowe, mające zarówno charakter bardziej teoretyczny (zwłaszcza sesja I) jak i bardziej praktyczny (zwłaszcza sesja II i III). Przewidziane jest także wspólne spotkanie członków PTM i Kustoszów, celem wymiany wzajemnych doświadczeń i sugestii (dziś o godz. 15.00) oraz zebranie Plenarne Polskiego Towarzystwa Mariologicznego w sobotę o godz. 8.45.

Ufam, że ta różnorodność spotkań wyjdzie naprzeciw zarówno pracom Polskiego Towarzystwa Mariologicznego, jak i oczekiwaniom Kustoszów Polskich Sanktuariów. Pragnę dołączyć się do wypowiedzianych już słów powitania. Dziękuję Jego Ekscelencji Księdzu Biskupowi Janowi Zającowi, Przewodniczącemu Zespołu Konferencji Episkopatu do spraw sanktuariów za propozycję wyboru tego miejsca na nasze doroczne spotkanie oraz za trud jego współorganizowania. Ufam, że tak jak poprzednio, tak i dziś nasze spotkanie przyniesie podwójny owoc: Dla kustoszów będzie okazją do pogłębienia wiedzy mariologicznej, natomiast mariologom pomoże dostrzec konkretne potrzeby duszpa-

sterskie i uwrażliwi na potrzeby konkretnego człowieka, który przychodzi do kościoła czy sanktuarium.

Dziękuję Ojcu Kustoszowi Gracjanowi i całej wspólnocie Ojców Bernardynów w Kalwarii Zebrzydowskiej za wspaniałą franciszkańską gościnę i zapewnienie tak dobrych warunków do przeprowadzenia naszego sympozjum.

Witam wszystkich dostojnych Prelegentów: Panią Doktor i Księży Profesorów i już teraz dziękuję za trud przygotowania referatów.

Witam Czcigodnych Księży Kustoszów oraz wszystkich członków Polskiego Towarzystwa Mariologicznego, którzy przybyli tu do Kalwarii, aby wziąć udział w naszym sympozjum.

Najważniejszymi chwilami w ciągu naszego pobytu w Częstochowie będą oczywiście spotkania z Chrystusem i Jego Matką w czasie Mszy świętej i wieczornego Apelu. Niech te spotkania rozpalą w nas na nowo miłość do Pana Boga i miłość do Matki Boga i Matki Kościoła.

Życzę wszystkim Czcigodnym uczestnikom błogosławionych owoców tego sympozjum i spotkania kustoszów.

O. prof. UKSW dr hab. Grzegorz M. Bartosik
Przewodniczący Polskiego Towarzystwa Mariologicznego